

Sygn. akt IX Ka 1638/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 marca 2014 roku

Sąd Okręgowy w Kielcach IX Wydział Karny-Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Ewa Opozda-Kałka

Protokolant: sekr. sądowy Anna Misztal

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Kielcach Jerzego Kraski

po rozpoznaniu w dniach 13.12.2013r., 3.03.20143r. i 24.03.2014r.

sprawy **J. W.**

oskarżonego o przestępstwo z art. 178 a § 4 kk

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Jędrzejowie VII Zamiejscowy Wydział Karny z siedzibą we Włoszczowie

z dnia 6 sierpnia 2013 roku sygn. akt VII K 383/13

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;

II. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 140 (sto czterdzieści) złotych tytułem kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

Sygn. akt IX Ka 1638/13

UZASADNIENIE

J. W. został oskarżony o to, że w dniu 15 maja 2013 roku w P., gm. Ł., pow. (...), woj. (...), prowadził w ruchu lądowym samochód marki F. (...) o nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości (wynik badania - 1,26 mg/1 alkoholu w wydychanym powietrzu), będąc uprzednio prawomocnie skazanym za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości oraz w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych orzeczonego wyrokiem Sądu Rejonowego we Włoszczowie, Wydział II Karny z dnia 21 czerwca 2012 roku w sprawie sygn. akt II K 241/12 na okres 2 (dwóch) lat, to jest od dnia 17 kwietnia 2012 roku do dnia 17 kwietnia 2014 roku,

tj. o przestępstwo z art. 178a § 4 kk.

Sąd Rejonowy w Jędrzejowie, Wydział VII Zamiejscowy Karny z siedzibą we Włoszczowie wyrokiem z dnia 6 sierpnia 2013 roku sygn. akt VII K 383/13 „u”:

I. uznał J. W. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu stanowiącego przestępstwo/występek z art. 178a § 4 kk i za to na podstawie art. 178a § 4 kk orzekł karę pozbawienia wolności w wysokości 4 (czterech) miesięcy,

II. na podstawie art. 42 § 2 kk i art. 43 § 1 kk orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 4 (czterech) lat,

III. na podstawie art. 49 § 2 kk orzekł od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 300 (trzysta) złotych,

IV. na podstawie art. 627 kpk zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 210 (dwieście dziesięć) złotych tytułem kosztów sądowych.

Apelację od powyższego wyroku wywiódł obrońca oskarżonego zaskarżając orzeczenie na korzyść oskarżonego J. W., zarzucając.

1. naruszenie przepisów prawa procesowego, które miało wpływ na treść wyroku, a mianowicie:

a) art. 7 kpk poprzez dowolną ocenę zgromadzonych w sprawie dowodów,

b) art. 193 kpk, 167 kpk i 366 § 1 kpk poprzez niedopuszczenie przez Sąd I instancji dowodu z urzędu opinii biegłego na okoliczność, a w szczególności prawidłowości wykonania badania u oskarżonego, korelacji wyników badań z zadeklarowanym wypiciem przez w/w alkoholu, wiarygodności badań za pomocą urządzenia pozbawionego świadectwa legalizacji, czy wydruki badań znajdujące się w aktach sprawy indywidualizują kogo dotyczą i czy to ma znaczenie itp-.,

c) art. 366 § 1 kpk poprzez nie wyjaśnienie wszystkich istotnych okoliczności sprawy mających wpływ na treść wyroku,

d) art. 167 kpk w zw. z art. 366 § 1 kpk poprzez niewezwanie i nieprzesłuchanie z urzędu przez Sąd w charakterze świadków D. S. i J. J. z Komisariatu Policji

w S. na okoliczność w szczególności dlaczego poddali badaniu oskarżonego urządzeniem pozbawionym świadectwa legalizacji, kogo dotyczą wydruki badań dołączone do protokołu z k.2 akt sprawy, dlaczego nie zawierają one danych badanego, danych operatora, miejsca testu, świadka badania, dlaczego w protokole z k.2 nie uzupełniono rubryki jakim urządzeniem przeprowadzono badanie, w tym jego typu i numeru, dlaczego brak jest świadectwa legalizacji (vide akta sprawy), dlaczego nie wpisano daty ważności tego urządzenia, czy oskarżony zgłaszał uwagi co do ustnika i prawidłowości jego zabezpieczenia

i dlaczego nie uzupełniono wszystkich rubryk w protokole z k.2,

2. błąd w ustaleniach faktycznych mający wpływ na treść orzeczenia, a polegający na mylnym uznaniu, iż oskarżony dopuścił się zarzucanego mu czynu,

z ostrożności procesowej:

3. rażąco niewspółmierność (surowość) kary.

Podnosząc powyższe zarzuty na podstawie art. 437 § 2 kpk obrońca oskarżonego wniósł

o zmianę wyroku i uniewinnienie oskarżonego od zarzucanego mu czynu względnie

o uchylenie w całości zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania, a z ostrożności procesowej o zmianę orzeczonej kary poprzez warunkowe zawieszenie wykonania kary pozbawienia wolności wobec oskarżonego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja obrońcy oskarżonego nie zasługiwała na uwzględnienie, bowiem jawiła się jako bezzasadna.

Analizując treść rozstrzygnięcia Sądu I Instancji i poprzedzające je czynności procesowe Sądu w zakresie postępowania dowodowego przez pryzmat zarzutów sformułowanych

w apelacji należało uznać, że orzeczenie Sądu Rejonowego jest prawidłowe, gdyż oparte zostało na właściwie ocenionych dowodach, których sposób analizy Sąd orzekający przedstawił

w spełniającym ustawowe wymogi uzasadnieniu przez co mogła nastąpić pełna kontrola instancyjna wyroku.

W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego, zdaniem sądu odwoławczego wina i sprawstwo oskarżonego, jak i okoliczności popełnienia przez niego zarzucanego czynu, nie budzą jakichkolwiek wątpliwości.

Formułując powyższe stanowisko Sąd oparł się przede wszystkim na spójnych, jednolitych i w ocenie Sądu wiarygodnych wyjaśnieniach samego oskarżonego J. W., który przyznał się do popełnienia zarzucanego czynu w całości, a nadto opisał ilość i czas spożycia alkoholu.

Wyjaśnienia te znalazły potwierdzenie w zeznaniach świadków D. S. i J. J..

W pierwszej kolejności autor apelacji kwestionuje prawidłowość oceny przeprowadzonych dowodów przez Sąd I instancji.

Z uwagi na sposób sporządzenia protokołu z k. 2 dołączonych do niego wydruków testu, Sąd odwoławczy dopuścił dowód z dokumentów z k. 67 z zeznań świadków - funkcjonariuszy policji przeprowadzających badanie stanu trzeźwości u oskarżonego.

Świadkowie ci wskazali, iż powodem „niepełnego uzupełnienia protokołu poprzez pominięcie w odpowiednich rubrykach określonych treści było niedopatrzenie i pośpiech, a to z uwagi na charakter zdarzenia. Jednakże, świadkowie jednoznacznie wskazali, iż oskarżony podczas badania sprawdzającego stan trzeźwości nie stwarzał żadnych problemów, nie kwestionował przebiegu badania i jego wyniku. Co więcej, zgodnie z zeznaniami świadków D. S. i J. J. wspomniane urządzenie było dopuszczone do użycia, posiadało świadectwo wzorcowania a przeprowadzający tym urządzeniem badanie funkcjonariusz policji posiadał w tym względzie stosowne uprawnienia. Co więcej ustalony na podstawie badania poziom nietrzeźwości skarżonego korelował z zeznaniami świadka D. S. i J. J. odnośnie dostrzeżonych przez nich symptomów nietrzeźwości oskarżonego.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadków D. S. i J. J., funkcjonariuszy policji, którzy przybyli na miejsce zdarzenia i zbadali stan trzeźwości oskarżonego, jako spójnym, konsekwentnym i wyczerpującym. Świadkowie w sposób zgodny i szczegółowy przedstawili okoliczności zatrzymania oskarżonego, w tym okoliczności wskazujące na stan jego nietrzeźwości. Z ich zeznań wynika, iż oskarżony miał problemy w zachowaniu równowagi, miał bełkotliwą mowę, czuć było od niego silną woń alkoholu z ust. Brak jest podstaw do podważenia wiarygodności tych zeznań, świadkowie podjęli czynności w ramach obowiązków służbowych, na podstawie polecenia kierownika zmiany celem sprawdzenia zgłoszenie o zdarzeniu, brak jest okoliczności świadczących, iż mieliby zeznawać nieprawdziwie i bezpodstawnie obciążać oskarżonego.

W ocenie Sądu nie zasługuje na uwzględnienie zarzut wskazany w apelacji obrońcy oskarżonego tj. zarzut naruszenia przepisów prawa procesowego tj. art. 193 kpk, art. 167 kpk i art. 366 § 1 kpk poprzez niedopuszczenie przez Sąd I instancji dowodu z opinii biegłego na okoliczność prawidłowości wykonania badania u oskarżonego, korelacji wyników badań z zadeklarowanym wypiciem przez oskarżonego alkoholu, wiarygodności badań za pomocą alkosensora pozbawionego świadectwa legalizacji. Ustalone stężenie zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu nie były przez oskarżonego kwestionowane. Oskarżony był świadomy, iż może znajdować się w stanie nietrzeźwości, skoro - co przyznał - wcześniej spożywał alkohol.

Co więcej, do protokołu użycia urządzenia kontrolno - pomiarowego do ilościowego oznaczenia alkoholu w wydychanym powietrzu zostało dołączone świadectwo wzorcowania z dnia 9 kwietnia 2013 roku. Także zeznania świadków D. S. i J. J. wskazują, iż analizator wydechu posiadał świadectwo legalizacji.

Nie sposób uznać, że Sąd rozpoznający sprawę dopuścił się błędu w ustaleniach faktycznych.

W szczególności z uwagi na ustalenie, że oskarżony był nietrzeźwy, na co wskazywały wyniki przeprowadzonego badania stanu trzeźwości oskarżonego i wyjaśnienia oskarżonego w tej kwestii. Odnośnie obu tych okoliczności Sąd Rejonowy przeprowadził szereg dowodów. Swoją treścią służyły za podstawę poczynionych przez Sąd ustaleń, a Sąd Odwoławczy analizując zarzut niewłaściwej oceny dowodów przesądzających o nietrzeźwości oskarżonego, ocenę dowodów w tym względzie podzielał, bowiem nie mogła być ona inną od tej jakiej dokonał Sąd I instancji.

Stopień zawinienia oskarżonego jest wysoki, oskarżony -jak wskazują wyniki badania stanu trzeźwości - spożywał alkohol w znacznej ilości przed tym jak kierował pojazdem, co więcej był już karany za przestępstwo podobne.

Wymierzając oskarżonemu karę Sąd miał na względzie jako okoliczności obciążające wcześniejszą karalność oskarżonego za przestępstwo podobne jak i wysoki stan nietrzeźwości oskarżonego kilkakrotnie przewyższający dolną granicę określoną w art. 115 § 16 kk na 0,25 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. Oskarżony kierując samochodem w stanie wysokiej nietrzeźwości stwarzał znaczne zagrożenie dla życia lub zdrowia innych uczestników ruchu.

Zgodnie z art. 178a § 4 kk jeżeli sprawca czynu określonego w § 1 był wcześniej prawomocnie skazany za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego albo za przestępstwo określone w art. 173, 174, art. 177 lub art. 355 § 2 kk popełnione w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego albo dopuścił się czynu określonego w § 1 w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych orzeczonego w związku ze skazaniem za przestępstwo, podlega surowszej odpowiedzialności karnej.

W ocenie Sądu zachowanie oskarżonego wypełniło znamiona typu kwalifikowanego określonego w art. 178a § 4 kk z uwagi na to, że oskarżony popełnił przestępstwo prowadzenia w stanie nietrzeźwości pojazdu mechanicznego w ruchu lądowym, w sytuacji obowiązywania orzeczonego wobec niego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 2 lat. Jego zachowanie było umyślne i miał on świadomość bezprawności swojego postępowania. Nadto, należy podkreślić, iż stopień społecznej szkodliwości czynu jest znaczny.

Sąd Odwoławczy nie podziela zasadności zarzutu rażącej niewspółmierności kary pozbawienia wolności i środka karnego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych. Sąd Rejonowy miał na uwadze, co wyraził w uzasadnieniu, wszelkie okoliczności które należy rozważyć przy wymiarze kar i środków karnych. Nie ma zatem powodów by na nowo powoływać przedstawione rozważania.

Tak w judykaturze jak i doktrynie istnieje spójny pogląd, że rażąca niewspółmierność kary (art. 438 pkt 4 kpk) zachodzi wówczas gdy suma zastosowanych kar zasadniczych i środków karnych orzeczonych za przypisane oskarżonemu przestępstwo nie uwzględnia należyście stopnia szkodliwości społecznej czynów oraz nie realizuje w wystarczającej mierze celów kary w zakresie społecznego oddziaływania oraz celów zapobiegawczych i wychowawczych, jakie ma uczynić w stosunku do osób skazanych.

Uwzględniając powyższe, na podstawie art. 437 § 1 kpk orzeczono jak w wyroku. O kosztach sądowych za postępowanie odwoławcze orzeczono na podstawie art. 627 § 1 kpk.

SSO Ewa Opozda - Kałka